

Publicerad 2017-12-16 23:51 av Starkast

Var börjar tomheten

Var började tomheten,
den som nu växer i mitt förmak.
En tung svart kåda som
tar plats och
kräver tystnad.
Sipprande tar den sig ut,
genom glasartade ögon mot omvärlden,
min försmak av förvirring,
platslös
porös
viljelös.
De omaka krockarna hörs inte
i rummet som fylls av alla andras röster,
ett ljud av befrielse
Och jag backar sakta ur bilden.

Hur gör jag för att ta mig in igen,
in i konversationen
och tillhörigheten?

Jag kliver istället upp och går
lämnar henne sittande kvar,
mitt skal i galenskapen.
Jag går obemärkt ut genom dörren.

Det snöar och jag längtar till sommaren.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Starkast med Poeter.se id #47184 innehar upphovsrätten